

Cevall. quæst. 561. à. um. 38. & inter varias sententias, quas
refert, magis usu recepta est tradita ab eodem num. 50. ut
scilicet designans sanctus percipiat usque ad diem pœnitentiæ
assensus per Pontificem, ita Flaminii de resignat. beneficior.
pib. 1. quæst. 6. num. 38. Hieron. Gabriel. co. s. 192. num. 3. Pu-
te. dec. s. 42. & est communis stylus Curiæ, secundum Bur-
satum c. ns. 395. volum. 4.

id Num. 13.

D. Covarruvias etiam in divisione pensionis, ut pro rata
temporis fiat inter haeredem pensionarii, & eum, cui pen-
sio vacat, sequuntur Tondut. *supr. d. cap. 22. num. 5.* Costa
de ratione rat. quest. 10. num. 4. Gabr. *on. 191 per totum. vol. 2.*
Honded. *on. 85. num. 13. 23. cum seqq. vol. 1.* Guitier, *d. cap.*
33. num. 9. Thesaur. in addition. ad. *Art. decis. 143.* Pat. Molin.
f. p. num. 8. Cristin. ubi proxime, Peregrin. de fideicommiss. art.
49. num. 101. Anneus Robert rer. jud. catar. libr. 3. capit. 4. per
totum, & sic in praxi observari dixit Molin. *d. ap. 11. num. 4.*
Sed Tondut. *num. 5.* aliis laudatis, tradit. Rotam decidisse,
ut cum pensio vacat per actum voluntarium; veluti per
cessionem, integrè ad cessionarium spectet, sed si per actum
necessarium, ut per mortem, pro rata divisio pensionis
fiat.

Et obiter notandum est, fructibus omnino deficien-
tibus, pensionem non deberi; idemque est si percepti sint il-
li, qui sunt necessarii ad actuum beneficiarii; nam alimenta
servientis altari, pensioni sunt praefenda; alias autem
fructuum exigitas pensionem nulla ex parte diminuit.
Ceval. *q. aft. 897. num. 5. 13. cum sequent. Flamin. d. liv. 1. q. 8.*
num. 48. 49. Mantic. decis. 339. num. 7. Tondut. *upr. part. 2.*
c. p. 1. §. 4. num. 100. Quod si beneficiarius eb absentiam,
vel aliam causam fructibus privatur, pensio ex ipsi de-
bebitur, Tondut. *num. 104.* Idem quoad divisionem fru-
ctuum pendentium, quod in pensione, ac beneficio di-
ximus, servatur inter haeredes Equitum Com mendatario-
rem Ordinum Militarium Di. i. Jacobi Castravæ, & Al-
cantaræ, & succ. s. forem; nam pro rata temporis dividun-
tur, Molin. *dict. cap. 11. num. 5.* Guitier. *num. 13.* Pat. Molin.
num. 7.

*Ad Num. 14.
In fennis receptum est.*

65 In feudis , circa fructu un pendentium divisionem , est
distinguedum ; nam aut mortuo feudatario feudum trans-
ferit in lequeum agnatum , aut redit ad dominum ; primo
66 causa , fructus pro rati temporis dividendor , quia feudum est
beneficium , quod propter officium , & servitium conce-
ditur ; cap. viii si vissal mil. arm. bellic. deposuerit , in usib. cur-
do . atque idcirco pro obsequio prestito fructuum partem
meretur usque in diem mortis , Costa de successione Regni ,
p. 3. n. 15. ad finem Escobar cum aliis , d. ii. p. 20. num. 17. S-
cundj autem causa observanda erit decisio cap. i. §. bis on-
sequenter : Hic finitur lex & consuetudo in ipit , ubi fuerit
recepta ; alioquin consuetudo , quae in regione viguerit ,
est attendenda : de quo consule Marescot . variar . lib. i.
cap. 14. per totum , Molin dict . cap. vii . num 1. Escobar . dict .
num. 17. vers. Si tamen , cum seq . Cam . deci . 150. num. 2.
Par . Molin . d. d sp. t. 635. à num. 1. Gratian . disceptat . li-
br. 2. cap. 210 Monter . dict . Arag . 37. num. 17.

Ibi: Quod deducitur ab ea opinione.

67 Licet quoad acquisitionem fructuum legati, vel fidei-
commisi, & à quo tempore dominium in legatarium
transfaret, multa, his varia dixerint Interpretes; compen-
diosè, quod certius videtur, resolvendum est. Jure itaque
communi si species certa, veluti domus, vel fundus pro-
prius testatoris relinquebatur, sicutum dominium qua-
rebatur legatario à morte testatoris; verum autem do-
minium, ab adita hæreditate, vel à quo hæres motam
69 in adeundo committebat, at de jure Regio, dominium ve-
rum hoc casu à morte testatoris ad legatarium periret.
70 Ratio differentiæ hujus est, quoniam olim legatorum va-
lor ab aditione hæreditatis pendebat, sicuti omnium qua-
testamento disponebantur, l. si nemo 9. ff. de testament. in-

CAPVT XVI.

dubitis, an Fiscus sui privatis in judicio preferendus.

SUMMARIUM.

- De jure, ac privilegiis fisci, qui scripserint.
 Fiscus unde dictus.
 Princeps solum, & Respublica, non recognoscentes superio-
 rem, fisum habent.
 Magnatibus non est fiscus.
 Fiscus quid sit
 Fisco an sit in dubio favendum?
 Fiscus, & privatus, in ambiguis aquo pede ambulant.
 Fiscus ubi specialiter privilegatus non reperiatur, jure com-
 muni debet nisi.
 Explicatur l. non puto, ff. de jur. fisc.
 Fisum multis privilegiis jure praesequuntur.
 Respondeatur ad fundatum convaria sententia.
 Dori in dubiis subvenientium est.
 Fisco non competunt omnia privilegia doris, nec è contrariis
 Privilegiorum extensio recipienda non est.
 Quonies dubitatur, an aliud fisco competit privilegium?
 negative respondendum est.
 Fiscus non prefertur privato, ubi de prioritate instrumentorum non constat.
 De interpretatione l. 1. Cod. de jur. fisc. lib. 10. qui tractant.
 Fiscus in causa d. l. 1. habet privilegium, ut onus probandi
 incumbat adversario possidente.
 Ta'e privilegiorum non datur in alio casu præter expressum
 in lege.
 Traditur specialitatis ratio.
 Donations inter personas conjunctas suspicionem fraudis
 præferunt.
 Præsumptio juris onus probandi in adversarium transfert.
 Probabilis est opinio, qua docet, in dict. in l. 1. nullum conce-
 di fisco privilegiam.
 In privilegiis argumentum de majori ad minus non proce-
 dit.
 Fiscus an profaverur anterioribus creditoribus tacitam hy-
 pothesem habentur.
 Doti non tribuntur privi egium fisci, de quo in l. si is qui, ff.
 de jur. fisc.
 Vix sunt probationes, rebus debet absolviri.
 Fallit in libertate, & a iis causis favorabiliibus.
 Fisci causa regula iter favorabilis non est.
 Quonies sunt diversa sententia qualibus suffragiis mutata,
 non est præferenda; ne faveat fisco.
 Pro libertate in dubio judicandum est.
 Fiscus agens contra possidentem, ex l. si is qui, ff. de jur.
 si c. præbare debet, bona post suum contractum à débitore
 fuisse quæsita.
 Idem est si nullus possideat, sed fiscus, & privatus prior tem-
 pore, concordant.
 Cui est privilegium ad tempus relatum, temporis probatio
 incumbit.
 In privilegiis non valet argumentum de dote ad fisum.
 Dotale instrumentum in dubio prius conjectum præsumitur.
 Etiam contra possesseorem.
 Li et fiscus suus, qui possideat.
 Dos uxoris Principis est obligata in subsidium pro admi-
 nistracione militaris annone.
 Bona paraphernalia non sunt obligata, sicut dos.
 Quod fuerit officium Principis.
 Ieçiso l. satis, an habeat locum in Regalibus Thesau-
 riis?
 Privilegium, ut instrumentum prius confectum præsumatur,
 locum habet contra possidentem.
 In dubio instrumentum possessoris prius factum præsumitur.
 Privilegium, ut prius factum instrumentum præsumatur,
 quando competit fisco.
 Mulier agens contra fiscum possidentem, habet privilegium,

50. S. que am triplex est.
 51. Sequestrum necessarium regulariter est prohibitum.
 52. Fieri nequit, nisi in casibus jure expressi.
 53. Postulans sequestrum fieri, probare debet, eo casu jure esse
 permisum.
 54. Fationem non est, aliquo legiūm possidente, e si rixa it-
 meantur.
 55. Fisco agere contra possesseorem, sequestro non est locus.
 56. Agens rei vindicatione a adversarium possedere f. testatur.
 57. Rivenicatio intentari potest adversus rei de catorum.
 58. Re vindicatio j. ois proprij præsumenda non est, si alii ei actus
 po est subsistere.
 59. Actio confessoria, & negatoria quibus dentur.
 60. Quid est in possessione Nobilitatis, si super ei litiget, du-
 ram' lite, cogitur tributa plebeiorum solvere.
 61. Litigans super Nobilitatem sua, potest possessorum proposum
 ab adversario suspendere, & de proprietate disceptare.
 62. Qui se Nobilem declarari desiderat, nobilitatem p. obare
 debet, atsi possideat; alias suc. umb. t.
 63. Nobilis nullus præsumitur.
 64. Nemo ex insectaradice ortus creditur.
 65. Nobilitas quonodo probetur per communem est. mentionem
 ac famam.
 66. Deside acut p. obatio fama immemori. l. 1. nobilitatis.
 67. Nobilitas p. obatur ex actibus distinctis vigili annorum
 iuxta formam l. gis Regie.
 68. Lite pendente super nobilitate, litigans ut plebejus contribuit; de quo sup. n. 60.
 69. Utrum admittatur litigaturus super Nobilitate sua ad pro-
 bandum incontinenti possessionem, ne interim plebeiorum
 tributa pendere compellatur?
 70. An qui est in possessione Nobilitatis, si litiget super ipsa,
 interim ad officia Nobilium possit eligi?
 71. Agens, ut Nobilis prouinciar, potest suspendere petitio-
 rum a se prop. si um, & ad possessorum redire.
 72. De intellectu Clement. unicæ, §. fin. de cau. poss. &
 proprietat. remissive.
 73. Rebus p. test ante conlusionem in causa, intentando possesso-
 rum, suspendere peticio ium ab adversario p. possum.

De jure ac privilegiis fisci latè tractant Marc Ant. Pe-
 tr. gr. Paul. Grilland. Boss. in praxi. cit. de fisco, Farin.
 fragment. crimin. lit. F. verb. Fiscus, à m. 149. Carleva de ju-
 dic. tom. 2. tit. 2. disp. 1. n. 15. cum alijs, & tit. 3. d. p. 34. per
 totam, Petr. Baib. in l. 1. p. 2. n. 11. ex vers. Ad orpimentum
 auem, cum numer. seqq. ff. solut. matrimon. Menoch. de p. e-
 sumpt. lib. 2. præsumpt. 72. per totam, Alfar. de offic. Fiscal. glos.
 16. Amaya in l. 1. C. de jur. f. c. lib. 10. D. Larrea allegation.
 Fiscal. per tot Merlin. de pignorib. lib. 3. tit. 3. per totum, ubi
 de hypotheca Fiscali: Franc. Lucan. tom. 12. fol. 6. Anton.
 Oliban. de jur. fisc. Cavall. commun. contr. commun. tom. 2. q.
 822. & 827.
 Fiscus ex eo dictus est, quod pecunia publica, quæ plu-
 rimum abundabat, maximis quibusdam spotis portari, re-
 conditio solebat, ad instar earum, quibus olea clausa prælo
 præmitur, ut ex ipsa oleum defluat, quæ fisci appellantur;
 l. sed addes 2. l. §. illud nobis, vers. Fiscos, ff. locat. Festus Pom-
 pei. lib. 15. Isidor. lib. 11. tit. etymologiar. sc. 9. Pedian. ad Cice-
 ron. 1. in Verrem. Partad. differ. 111. num. 1. 2. D. Larrea supra
 in p. oem. num. 1. ubi alias etymologias tradit, multos refe-
 res. Apud nos fiscus, Camera Principis vulgo etiam di-
 citur, l. 33. t. 13. p. 5. ubi notat Greg. Lop. glos. 1. sic per
 totum tit. 14. lib. 2. Recipil. & alijs in locis passim nuncu-
 patur; Partad. num. 5.
 Solus Princeps, aut Respublica libera superiorum non
 recognoscens fisum habet, qui Magnatibus non est; sed
 si Civitati non liberæ, aut Proceri concederetur merum

& mixtum imperium cum iuribus regalibus, fiscum cum
iis privilegiis habere dicetur, Parador n. 10. cum seqq.
Merlin. de signor. lib. 3. q. 87. n. 11. 12 D. Latreia n. 7. Pere-
grin. lib. 1. t. 2. num. 72. Bobadill. in poenit. lib. 2. cap. 16.
n. 14. Gouier. ad garil. quæst. 85. n. 7. Simanc. supr. titu. 9.
num. 128. & alii communiter. Utrum Episcopus fiscum ha-
beat; docet D. Covarr. infra lib. 2. cap. 9. num. 11. Bobadill.
cap. 1. num. 99. Azeved. n. l. 12. n. m. 4 tit. 6 lib. 3. Recoplat.
Met. in. Ju. rep. 33 num. 14. Et verum est, quod et si Ca-
meram, vel hincum obtineat, fisci Regii privilegiis non
gindet.

Fiscus est res sutorum pecuniae, quæ ad principem
pertinet, ad publ. cum statum sustinendum, D. Latreia n. 2.
At nonnulli male de fisco sentientes in quidunt esse saccum
sine conscientiâ imbursum, male quæsta; ut refert Cy-
riac tom. 1. c. n. rove s. 13. num. 33. 34. quod sub bono Princi-
pius nefas est diceat. Sed inter fiscam, & reliquum Princi-
pis patrimonium, differentiam DD. constituant; ut videre
est per Tondutum de prevent. jud. c. part. 1. cap. 23. in princip.
Surd. decisi. 1. n. m. 11. & hoc privatum appellant, Tondut.
num. 1. 2. Gravet. de art. q. temp. p. a. t. 4. §. absolutis, num. 3. &
facit l. 1. §. ho. interdictum. et 2. ibi: Res enim fiscales quæ si
proprie. & privatae Principis sunt, sive q. id loc. public.

Est ad hunc locum Philippi II. egregium responsum , qui à Senatu consolutus circa decimam eūjusdam cap- sa dubia , ex qua maximum compendium fisco veniebat acquirendum , sic uni ex Senatoribus ad hoc missa di- xit : Semper in cura habet & Sen. tui remittit , in dutio semper contra me iudicand. m ; quod assert D. Larrea n. 9. ex Porteno de dist. & fact. Philip. II. capit. 10 ve s. Estebano Condu- cit ad idem Iustiniani sententia in amb. ut judici. fin. q. q. q. suffr. § consideravimus.

Ad Num. I.

Multis placet, in dubiis esse contra fiscum pronuncian-
dum, ex l. non puto, 10. ff. de jur. fsc. Simanc. de Ca holic. in-
sist. t. it. 9. n. 53. Parlador. rer. quotidiana. lib. 1. cap. 3. §. 2. n. 36.
Fatinac. abeis. supr. Menoch. cons. 305. n. 25. & cons 451. num. 39.
Pacian. de probat. libr. 1. cap. 25. n. 8. 1. vers. Et hoc q idem, &
plures alii adducti per Carleval d. 01 p. 1. num. 34. & per Fa-
chini. controvers. lib. 10. cap. 32. ve. s. Altera sententia. Quæ
sententia recepta est ac tenenda, cum fiscus ex cauia lucra-
tiva contra privatum de damno vitundo tractantem con-
tendit, ut docent Oea. & alii statim refere: d.

Alii è contrà fisco impensè savyentes a juri, in dubiis pro
ipso respondendum, maximè si de damno vitando certet,
Guttier, practic. r.lib.4. cap. 14. n.6. Merlin. d.lib. 3. quest. 92.
n.6. vers. Seq. endam ergo. Beld. Novel. de du. par. 9 in p-
incip. Mantic. de tait. & ambig. convent. lib. 1. lit. 2. s. a num. 19.
Negusant, de pignor. part. 1. memb. 4. n. 117. vers. Sed q idq id
fi. Otea de cessi. n. j. r. t. t. 8. q. 3. num. 18. Pareja de instrum.
edit. tom. 2. i. 7. r. col. 5. num. 48. & laudati à Menoch. d. pre-
sumpt. 7. 2. num. 12.

7 Tertia est opinio eorum, qui existimant, quod, etiamsi fiscus tractet de damno vitando, non est praefendus in dubiis privato: sed rem esse decidendum, ac si duo privati concurrent; ita Duaten. in l. i. col. 4 ff. lat. marim. Bartbos. id. part. 2 à num. 14. Costa de privileg. creditor. in praefat ad pag 3 à num. 29. Socin. Iun. in diff. l. i. num. 29 35 ff. lat. marim. Fachinæ d. c. p. 32 in fine, Carteval. ubi p. xxii. è. num. 35 ubi alios refert, Garcia de nobilit. g. o. s. 23. n. m. 6. vers. Ea autem, Menoch. d. præs. 72. n. m. 17. Amaya supra à num. 39. Quæ sententia duabus præmissis præponenda videtur: nam fiscus, ubi specialiter non reperitur privile-

giatus, jure communii utitur, ut privatus : Sic tenent communiter DD. per l. lacui. 37 ff de jur. fisc. idem j. ris 12 ff de compensat. l. cum vitiis e 25 ff de p gnorib. l. 1 C. d. condulter. & pro urat. lib. II. Glos. in l. item veniant 22 §. in p ivatorum. verb. in publ. ca. ff de pet' t. heredit. Cy iac. controv. rs. forens. tom. I. controv. 13. num. 22. Merlin. s p q. 87. n. 1. verl. In primo casu. Cevall. d. q. 822. num. 10. Barbol. in d. l. 1 part. 7. num. 19. in fin. Tondut. de prevent. judic. part. I. cap. 30. num 84. Martin. Laudens. tract. de fisc. in p. princip. quast. 14. Peregin. in lib. 6. in. 1. zu. I. Farin. supra. num. 150. 155. Menoch. nu. 2. 3. Caball. tom.

.crimin. cas. 59. n. 20. 21. & tom. 2. cas. 205. n. 10. Iosep. Mel-
e in addition. ad G. Zarellam decis. 1. n. 91. 92. Noguerol. alle-
at. 33. num. 69. Quod etiam in Principe procedere, obseruat
ex pluribus, Gail. lib. 1. observat. 90. Cyriac. sup. n. 5. Cum er-
go nullibi cautum sit, ut in dubiis pro filio judicetur, nulla
inter eum & privatos in hoc debet constitui differentia. 9

Ad fundatum primæ opinionis ex d l. non puto, dicendum est cum Cartevel, Menoch, Barbos. & Ioan. Garc. b. Consultum duntaxat probare, non esse privilegium fisco, ut in dubiis pro eo pronuncietur, ut doti, & libertati, atque ideo non delinquere, aut facere contra jus, qui eadem facilitate, quā contra privatos, contra fiscum judicaverit, quando ei licuerit, pro arbitrio quam maluerit partem amplecti propter dubium: ex quo perperam infertur, in questionibus ambiguis adversus fiscum pronuntiari deberet; immo nulla ratione potest suaderi, ut de terio is conditionis, quam privatus, sit fiscus, quem alias iura plurimis privilegiis prosequuntur; ut recte D. Covarruvias hic considerat: si que ea fuerit Modestini mens juxta quam ejus verba sunt intelligenda, secundum quod verosimile est; ut post Baldum, & Cravet, docet Menoch. conf. 763. num. 1.

Resellitur non diffici'è, quod pro secunda sententia fa- 11
cere videatur, paritas scilicet quoad privilegia inter dotem ,
& fiscum, ex l. 2. C. de priu'. fisc. nam licet in dubiis pro do- 12
te si respondendum, in ambiguis 71 ff. de jur. dot. l. in ambi-
guis 86 ff. e regul. iur. Cyriac. controv. 81 nr. 31. Merlin. sit. 2.
quest. 67. nr. 3. non tamen idem privilegium fisco comuni-
candum est : neque enim omnia privilegia dotis fisco 13
competunt ; sicut per contrarium non omnia privilegia
fisci, doti dantur ; quod in iure notissimum est , & pro-
bent Gizaella decif. 1. nr. 3. Meylinus d. ib. 3. q. 68. num. 10.
21. & q. 77. num. 3. Guillet. pract. lib. 3. q. 99. num. 16. Menoch. 14
d. prof. 72. n. 27. Nec privilegiorum extensio est admitten-
da, contra regulam textas in l. q. ad v. rō 14. ff. de legit. Cy-
riac. d. controvers. 13. num. 75. Cartevel. s p. 1. t. 3. d. p. 28. n.
16. Barbos sup p. 1. n. 19. Et quoties dubitatur, an fisco com-
petat privilegium aliquod : adversum ipsum responden- 15
dum esse negativè resolvū Farinac. ubi prex. mē. Neque ob-
stat dict. l. 2. in qua solum & quiparantur fiscus, & dos inter
se, quoad privilegium hypothecæ , non quoad alia ; atque
ita regula ex ea generalis induci nequit, ut advertit Merlin.
d. lib. 3. q. 68. n. 40. & q. 7 n. 3. G zarel. dict. decif. 1. n. 24. 25.
Bologn. int. 1. n. 201. ff. solut. matrin. on. 3

At Num. 2.

Ex proprimissis deducitur resolutio ad hanc questionem de duobus instrumentis eodem die constitutis, de querum prioritatem non obstat, uno in favorem fisci, & altero pro privato, quod sit preferendum? de qua Olea d. q. 3. n. 18. Pacian. d. ap. 25. n. 86. Pateja dict. n. 43. Amaya supr. num. 39. Rodriguez de concus. s. 2. ar. 2. n. 15. Ioan. Garcia d. g. 6. 16. n. 9. Costa ubi supr. oam neque si casu privato, neque privatius fisco potior erit, sed uterque pariter admittetur, juxta l. 1. §. si quis in duobus, ff. de ben. possef. secund. t. b. prout Amaya, Costa, & aliis videntur est; nisi ex aliqua causa alias in-

ter eos locus si prælationi, veluti si aliter in possessione sit, habeatur horam expressam, in qua fuit confectum instrumentum: His casibus, iste, sive privatus sit, sive fiscus suscerabit; quoniam illius instrumentum præcessit jure, præsumitur, Olea n.m. 5 6. 19. Merlin.lib. 4. q. 4.n.33. 37. Pacific. de Solvian.inspect. 3. cap. 2. num. 428. 433. 491. Gait. de credit. cap. 4. num. 1834. 1863. Pareja a. resolut. 5. n. 44. 60. qui plutes landat.

Primus tamen casus limitator, cum hicos agit ex causa
overosa contra privatam ex causa lucrativa possidentem,
nam pro fiscalis instrumento presumetur; d. . . C. de jur. fisc.
Olea num. 19. ubi alii. Et quid si habens horam in instrumento,
agit contra possidentem? vides Olea num. 12.
Pacian. n. 97 ver. Sunt qui, ubi, n. 86. cum nonnullis tesoluit,
in supra proposita questione principali, pro privato esse
contra fiscum pronunciantur.

Ibi: *Texus insinii* in l. 1. C. de iur. fisc. lib. 10.
De interpretationis d. l. 1. Pacian. n. 84. 85. Menoch. d. 17
72.

93
pref. 72. num. 8. 9. Carteaval de tom. 2 tit. 3. disput. 30. n. 29. 30.
8 Lucas de Penna in d.l. 1. Barbos. *supra*, part. 2. num. 18. Et secundum commonem intellectum illud privilegium in ea constitutione fisco indulgetur, ut onus probationis in adversarium transferatur contra communes juris regulas, quae pro possesso faciunt, ita Carteaval. & Barbos. ubi nuper, Peguer. *decis.* 49. num. 1. Bald. Novel. *supra*, part. 1. privilegi. I. Negofant. *de pignor.* part. 5. membr. 2. n. 43. Fulvi. Constant. in l. 1. num. 12. C. de jur. fisc. Gattier. *dict.* lib. 3. quest. 99. n. 14. Pascal. *de paup. potest.* part. 2. c. 9. n. 45. vers. Unde habita.

in praesenti, quoad illam docet: Guttier. tamen. *dict.* lib. 3. q. 99. n. 17. tenet, præferri anterioribus creditoribus tacitam hypothecam habentibus in bonis ante suum contractum quæstis ad instar dotis, per textum in l. 33. tit. 13. part. 5. ubi notat Gregor. Lop. *glos.* 3. Bolaños in *Curia*, part. 2. lib. 2. cap. 29. quod etiam placuit de jure communii aliquibus, quos reprobavit Peregrin. lib. 6. tit. 6. num. 16. Utrum hoc privilegium d. l. is qui, competit docti: controvertitur, & verior est negativa, de quo Guttier. *supr.* n. 18. Ant. Gom. in l. 53. Taur. n. 39. in d. Barbos. in l. 1. part. 1. mem. 1. art. 1. s. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.

¹⁹ Sed privilegium istud ad alios casus præter ibi expressum extendi non debet, neque ex eo texu colligi recte potest, quod, ubi de prioritate obligationis non apparer, præsumatur fiscus prius contraxisse generaliter. Nam in l. 1. part. 2. ex n. 17. Alioi. de executionib. §. 7. c. 2. 1. à n. 4. Cattil. a. lib. 3. c. 4. n. 20. cum. seqq Merlinus *suprà* q. 68. per totam, Olea, qui utriusque partis cumulat Authores, cit. 3. q. 7. à n. 3. & diximus *sup* c. 7. n. 39.

Ad Num. 3.

specie aciemoris illius, specialis ratio privilegio dedit occasio-
nem, scilicet fiscum agere ex causa onerosa contra possidentem titulo lucrativo, quod licet in privatis non sufficeret ad relevandum auctorem ab onere probandi prioritatem contractus, Pacian. num. 84. & praemittunt proxime laudati, & alii omnes, qui communiter sentiunt, fisco privilegium indulgeri in dict. l. i. hoc tamen. fisco favorabiliter concessum est; si vero possessor, contra quem fiscus experitur, habeat causam onerosam, fiscale instrumentum praecessisse non presumitur, sed illud probare tenetur fiscus agens; sic explicant Olea ex multis, num. 19. Amaya, Carleval. Pacian. ubi proxime, Costa in d. prefat. ad reg. 3. à nu. 17. Quare ex hoc speciali casu regula generalis constitui nequit ad questionem de duobus instrumen-
tis, quorum de prioritate dubitatur, cum fiscus, & privatus ex simili causa contendunt.

Ad Num.

ca. s. Pacian. de prob. n. lib. i. cap. 8. num. 4. vers. generaliter, notavitque Glos. in ead. l. non est, verb. presumptionis.
23 Quibus perensis, defendi potest sententia Menoch. dict. præf. 72. num. 8. vers. Ve ùm interpretatio hec, qui post alios docet, in d. l. nullum privilegium fisco fuisse concessum: sed eam decisionem communibus juris regulis omnino convenire.

Ibi : 1. Sed et si fiscus agat ex causa onerosa.
Imò nullus præferretur , ut nuper probatum manet ,
ad quod nihil facit l. si is qui 28. ff. de jur. fisc. Nam longè
diversum est , quod ibi fisco indulgetur ab hoc , de quo
agitatur ; & in materia privilegiorum ; non valet argumen-
tum de uno ad alterum , neque ex eo quod concessum sit ,
quod est plus , quod minus est censetur indultum , d. l.
quod contra 14. ff. de leg. b. R. buf. de decim. car. 14. num. 8.
Pat. Suar. de relig. tom. 1. tract. 2. cap. 23. numer. 7. cum
privilegia non sint multiplicanda , cap. porro. 7. de privil. eg.
l. 1. Cod. de d. t. promis. Cyriac: controvers. 13. numer. 41.
Surd. decis. 255. num. 3. Menoch. cons 91 6. num. 8. Et de
in electu d. l. si i. qui , videndi sunt Cartevel. dict. iuu. 3.
disput. 34. à num. 5. Merlinus d. lib. 3. quest. 87. per totam.
Castill. controvers. lib. 3. cap. 4. ex num. 19. Mantic. sup. libr.

Ad Num. 5.

Consequenter inficiandum erit, in hoc aliquid esse filio privilegium: nam si agit contra privatum possidentem, probare debet ad victoriam bona, super quibus disceptatur, debitori post fiscalem contractum fuisse quaesita, & è contra, si privatus sit auctor, docere astringitur, bona fuisse debitoris, ante quam cum fisco contraheret, Carleval, d. d sp. 34. n. 18. Mantic, de tacit. conq. lib. 11. tit. 25. à n. 14.

25 Ex quibus constat communiter probari, quod D. Covar.